

నల్ల కళ్ళ జోడు

ఈవూరి రోడ్లమీద—మీరు గమనించారో లేదో—చంటి, నేనూ బుజం బుజం రాసుకు తిరుగుతుంటాం. ఎక్కడ చూసినా జంటగా కనబడతాం. సాధారణంగా వాడెప్పుడూ నా కౌగిట్లోనే వుంటాడు. అంటే—వాణ్ణి పక్కనించి కౌగలించుకున్నట్టు చుట్టూ చెయివేసి—వాడి కుడిబుజం మీద నా చూపుడువేలు రెడీగా వుంచి నడుస్తాను. ఆ చూపుడువేలు....చంటికోసం; ఆది కంప్రోలింగ్ నాబ్ లా పనిచేస్తుంది.

ఎందుకంటే చంటికో అనారోగ్యకరమైన అలవాటుంది. ఆడపిల్లల్ని చూడగానే తెగినచోట రక్తంలా చివ్వుమంటాడు. ఒప్పుకుంటా; చెడులక్షణం ఆది. ఈ బలహీనత తప్పిస్తే వాడిలో కొన్ని సుగుణాలుండబట్టి వాణ్ణి వదలేకపోతున్నాను.

అందమక్కర్లేదు, ఆడపిల్ల కనిపించింది అంటే వాడి ఒడ్డుపొడుగుల్లో హఠాత్పరిణామం కనిపిస్తుంది. ఎలా చూస్తాడో చేస్తాడో వూహించలేం.

గుత్తుల భాస్కరరావు

అందుకే అంకుశంలాంటి నా చూపుడు
వేలు; బలంగా బుజాన్ని పొడిచి వాస్తవం,
ఒళ్ళు గుర్తుచేస్తుంటాను పెరుగుతున్న
బుడగలో గాలితీసేసి రప్పన పేలకుండా
జాగ్రత్త పడతుంటాను

లేకపోతే చంటి చర్మం, వాడి సావా
సదోషానికి నా చర్మం — ఊళ్ళో వాళ్ళి
సాటికి ఒలిపించి కిద్రుచెప్పలు కుట్టించు
కొనేవాళ్ళు

చంటికి ఈ వూళ్ళో ఏ వీధిలో, ఏ
దోర్నంజల్లో ఏ ఆడపిల్ల వుందీ, ఎప్పుడు
వుట్టందీ, ఎలా పెరిగిందీ, ఏం చదువు
కుందీ, హృదయం ఖాళీగా వుందీ, లేగదీ,
ఆమెమీద ఎవరెవరు ఆశలు పెట్టుకుందీ
అంతా కరతలామలకం వెనకనించీ
కూడా చెప్పగలిగే ఎక్కాల్లా సులభంగా
చెప్పగలడు—నిద్రలోలైనా

వాడు ఎన్ సైక్లోపీడియా ఆఫ్ ఈవూరి
గరల్స్, వాడి హృదయం పర్వతమంత
తేనెకుట్ట దాన్లో మల్టీమిలియన్ ఆర
లున్నాయి ఒకో ఆరకి ఒకరు చొప్పున
ఎందరో అమ్మాయిలు ఎందరున్నా
నిత్యం మరొకరికి చోటు పుష్పక
విమానంలా

అమ్మాయి వోణీ కట్టింది లగాయతు
పరిశోధన ప్రారంభించి పరిశీలించి
వెంటాడి వేధించి విసిగిపోయి
ఆ పిల్ల పెళ్ళితో వాడి అన్వేషణ పూర్త
వుతుంది పెళ్ళి అయిన తక్షణం — ఒక్క
క్షణం మాత్రం మౌనం పాటించి
వెంటనే కోలుకుని ఆ పిల్లని తన మనో
వీధిలోంచి బరబర ఈడ్చి నెట్టేస్తాడు
పరిశీలకులు 'అదో మంచి లక్షణం సుమా'

అని వ్యాఖ్యానిస్తారు

చంటికి తెగని క్రాస్వర్డ్ పజిల్లా ఒక
కొత్త యువతి తగిలింది ఈ మధ్యే ఈ
వూరొచ్చింది

వయసు ఇరవై మించదు

పేరు తెలియదు

నిజమే; అందంగా వుంటుంది

మొదట వాడు ఆమెని చూడగానే

నా కౌగిలికి యిరుకై పోయాడు నాచెయ్యి
విడిపించుకుని ప్రేగా కదిలి ఒళ్ళు విరుచు
కుని ఆమెని గుచ్చిగుచ్చి చూడసాగాడు

“కొత్తగా వచ్చింది కాబోయి”

అప్రయత్నంగా అనేకాడు

ఎదుటి అమ్మాయి అందం అంచనా
కట్టాలంటే చంటి కళ్ళు చదవగలిగితే
చాలు చాలా సులభం

వాడి అతిశయానికి ఆశ్చర్యపడి నేనా
మెని స్పష్టంగా చూడాల్సి వచ్చింది

బస్టాప్ లో బస్ కోసం నిరీక్షిస్తుంది

మహా గ్రంథానికి కవర్ పేజీలా
నుదురు

కవర్ పేజీ మీద చిత్రంలా నుదుట
తిలకం

పంచదార చిలకముక్కు

ఆకర్షణ కోసం కాసిత బరువుకోసం
కొట్టువాడు తడిసిన టొమాటోల్లా సహ
జంగా పెదాల రంగు

‘ఎందుకొచ్చిన గొడవలా బాబూ’ అని
మూతి ముడుచుకోకుండా కామన్ గా కట్టె
దుట ప్రపంచంతో సామరస్యమైన పొత్తు
లాంటి మందహాసపు ముద్ర మొహం
మీద;

మొహానికి మావ్ అవుతూ చక్కని

అననీ డాలా వెద్దది గావాలంది!! అందుకని
ఇక్కడ ఆరిలించిండాన్ని యిచ్చేశాం!!

శరీరం

మించి-మంచి ఛాయ
మరి కళ్ళు?

అక్కడే ఫుల్స్టాప్ చంటి కూడా
కళ్ళవంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు
కలువలంత కళ్ళకి చెరువులంత
అద్దాలు; న ల్ల ద్దా యి 'కలువ
లంత' అనేది ఊహ కళ్ళు కనబడందే
వికాలమైన పచ్చటి మైదానం లో
చొరసీకుండా చుట్టూ ముళ్ళకంచెలా—
కళ్ళని పూర్తిగా కప్పేస్తూ నల్లద్దాలు
“కళ్ళేమిటి? ఆ చూపులేమిటి? చూపు
లెట్టు పాలసీ ఏమిటి ఆమె విదేశాంగ
విధానం ఏమిటి (చంటికొద్) ఏసీ తెలీ
నివ్వకుండా కళ్ళజోడు” చంటి గొణిగాడు
“తెలివైన ఆడపిల్ల” అన్నాను
“దారుణం కళ్ళజోడు పెడితే వివ

రాలు ఎలా తెలుస్తాయి”

“ఎందుకు తెలియాలి?”

“వ్యక్తిత్వం కొలవద్దా? సంస్కారం
అంచనా కట్టవద్దా?”

“ఆ అమ్మాయి వ్యక్తిత్వంతో నీకు
పనేవిటోయ్? పుల్లాయ్”

“అలా ఆనకు బాబాయ్ ఏ అమ్మాయి
యైనా అర్థం కాకపోతే నాకు తిండి
సయించదు నిద్రపట్టదు”

“ఎవరూ నీకాలు చెయి మీద కత్తి
కట్టలేదు లేకపోతే తిండి నిద్ర అలా
వుంచి మందులే ఎక్కి వుండేవి”

ఎదురుచూస్తున్న బస్సు రావడంతో
ఆమె ఎక్కిన తక్షణం అది తుర్రుమన
డంతో కళ్ళజోడమ్మాయి అదృశ్య
మయింది

అనంతప్పిత్తో చంటి తిరిగి నాకొగి

చేరాడు యిద్దరూ నడక సాగించాం

* * *

కొన్నాళ్ళ తర్వాత—

ఓ ఉదయం మా కౌగిలి జంట పసి పాటా లేక నడుస్తుంటే—దేవి శ్రీదేవి జంట ధియేటర్ల ముందు ఎవరో కనబడి, చంటి బ్రేకుతోక్కాడు కాడికట్టిన ఎడలో ఏ ఒక్కటి ఆగినా చాలు రెండో ఎద్దు కదలదు ఆగిపోయాను నా కౌగిలి విడి పించుకుని చంటి ఆడవాళ్ళ బుకింగ్లో వెనకనించి కవిపిస్తున్న ఒక యువతిని చూపించాడు నాకు తగని చిరాకు వుట్టింది “బాబాయ్ ఆమె మిస్ కళ్ళ జోడు” అన్నాడు

“యితమందిలో ఏమిటా అరుపులు” మందలించాను చంటి స్వరం తగ్గించి “సరే చెవిలోకి వచ్చి చెబితా, ఆమె ఎవ రనుకున్నావ్? మిస్ కళ్ళ జోడు” అన్నాడు

“ఆమె ఆని గారంటి ఏవిటి?”

“నన్ను తక్కువ అంచనా వెయ్యకు బాబాయ్ ప్రస్తుతం ఆమె నా కరంట్ ఎక్కాంట్ వంద మందిలో పున్నా గుర్తుపట్టగలను” అన్నాడు

యిక్కడ చిన్న పిట్టకథ చెప్పాలి బాక్ వ్యూ చూపి మోసపోయిన వాళ్ళలో చంటి కూడా ఒకడు చంటి నిత్యాన్వేషణలో ఒక సాయంత్రం ముందు నడుస్తున్న ఓ కన్నెని చూపి ఎకనక్కాలు మొదలుపెట్టాడు వెకిలి జోకులు విసిరాడు దగ్గరయ్యాక ఆమె కోపంగా తిరిగి చూసే సరికి మంచు వెళ్ళకింద యిరుక్కున్న మనిషిలా బిగుసుకుపోయాడు ఆమె

ఎవరోకాదు— చంటి పెదనాన్న గారమ్మాయి, చెల్లెలవుతుంది కోపం మటు మాయం కాగా ఆమె జలపాతంలా నవ్వింది

“ఓరి వెధవన్నాయ్ నీ సంగతి తెలుసురా ఎవరికీ చెప్పనులే యిప్పుటు కై నా బుద్ధి తెలుసుకుని ఈ బుద్ధి మానుకో” అని గడ్డిపెట్టింది ఆ గడ్డి ఆ పూటకే తర్వాత మామూలు చంటికి బుద్ధిచెప్పే సంఘటనలు యిలా చాలా జరిగాయి, కానీ యింగితం ఎలావస్తుంది బలహీనత మళ్ళీ మామూలుగా ప్రవేశించేది—గాయం మానాక తిరిగి వచ్చే చర్మంలా

“బాబాయ్ ఈరోజు మిస్ కళ్ళజోడు సంగతి అదో యిదో తేలిపోవాలి”

“అంటే?”

“ఆ నల్ల కళ్ళజోడులో ఏదో మర్మం ఉంది ఎండైనా వానైనా మిట్టైనా మన కై నా ఆ జోడు వదలదు”

నాకూ తెలీకుండా ఆమెని స్టడీ చేసా డులా వుంది

“ఆమె జోడు వదిలితే మనకేం, వదలకపోతే మనకేం” నేను

“ప్లీజ్ నన్నీలా ప్రశ్నించకు, నిన్ను కన్విన్స్ చెయ్యడం కష్టం”

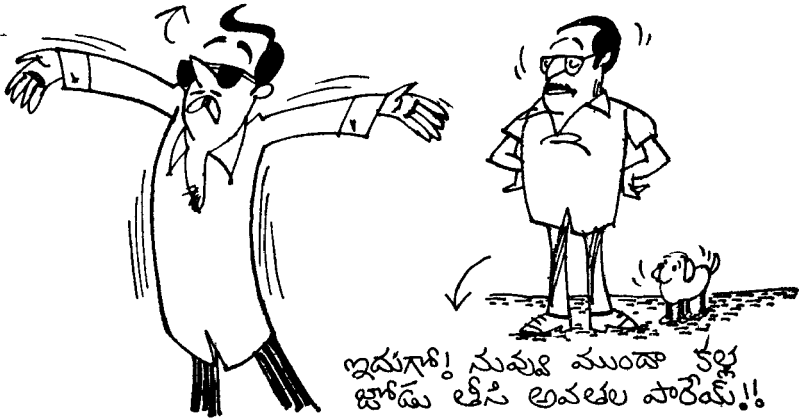
“అయితే?”

“ఆ కళ్ళజోడు రహస్యాన్ని ఈరోజు ఫేదించాలి”

“నన్నేం చెయ్యమంటావ్?” అన్నాను అనహసంగా

“ప్లీజ్, మనంకూడ మార్పింగ్ షోకు వెళదాం, ఈ అవకాశం మళ్ళీరాదు”

చీరటో! చీరటో!! ఎక్కడా చీరటో!!!
ఈ చీరటో బతుకు వెలుగు ప్రసాదింబ లేనా దోషా??!

ఇదుగో! నువ్వు ముండా కళ్ళ
జోడు తీసి అవతల సారేయ్!!

“వీలుపడదు”

“బాబ్బాబు కాదనకు బాబాయ్”

“ఈ సినిమా చూపేశాను”

“సినిమా కోసంకాదు కళ్ళజోడు!”

“నీ కళ్ళజోడు మండిపోను నా

ప్రాణాలు తీస్తున్నావ్”

“ఈ ఒక్కసారి రా నిన్ను మళ్ళీ
అడగను దొడ్డిం పెద్దా” పెట్టాడు

నేను చెయ్యగలిగింది ఏముంది
కాదంటే గెడ్డం పట్టుకుంటాడు తర్వాత
చేతులు ఆపైన కిందికిపాకి కాళ్ళు
పట్టుకున్నా ఆశ్చర్యపడనక్కర్లేదు నేనే
ప్పుడూ వాడికి లొంగడమే ముగింపు
రాస్కెల్ నేను చెయ్యగలిగినవి రెండు
ఒకటి వాణ్ని మార్చగలగాలి లేకపోతే
అంటిపెట్టుకునివుంటూ అవనరానికి హాస్పి
టల్లో చేర్చగలగాలి

నా మోనాన్ని అంగీకారంగా జమ
కట్టుకుని చంటి బాల్కనీ బుకింగ్ లోకి
దూరాడు చిటికెలో రెండుటికెట్లు సంపా
దించు కొచ్చాడు

కళ్ళజోడమ్మాయి టికెట్ తీసుకొని
మాముండునించి వెళ్తూ ఒక్కసారి కుదిపి
నట్టు అగి కదిలింది కళ్ళజోడు లేకపోతే
కన్నుల్లో ఉలికిపాటు కనిపించి వుండేది
చంటి వేటని ఆమె పసిగట్టింది అందుకే
ఉలిక్కిపడింది

ఆమె లోపలికెళ్ళిన ఐదు నిమిషాలకి
చంటి నేను దియేటల్లో ప్రవేశించాం
బాల్కనీ చాలా ఖాళీగావుంది ఇది నేను
చూసిన సినిమాయే వచ్చివారం రోజులు
కాలేదు డబ్బాలు తిరుగుదోవ పట్టను
న్నాయి ఈ చిత్రంలో—యువతీ యువ
కులు వయసు మైకంలోపడి చెడు తిరు

గుళ్ళు తిరగడంవల్ల అనర్థాలు చూపించా
లనుకొని—ఎలా తిరగలో భాగాచూపించి
నట్లయింది! ఏడుగజాల పీరకి బెత్తెడు
పైసై కాద్దలా—పదిహేడుకళ్ళ భాగవ
తానికి అడుగున రెండు నిమిషాల నీతి
జోధ

నా ఆలోచనలో నేనుండగా చంటి
హాలంతా కలయటాకాడు కళ్ళ జోడు
అమ్మాయి రెండవ వరసలోవుంది కళ్ళ
జోడు మొహనేవుంది చుట్టుపక్కలా
ఎవరూలేరు వెనకకూడా ఖాళీ ఆమె
మావంకచూపి తల తిప్పేసుకుంది

వెనకసీట్లు ఖాళీగా వుండడంతో చంటి
మనసు ఉప్పొంగింది కళ్ళు ఎగరేసాడు
నావంక చూశాడు వెంపుడు కుక్కని
పిలిచినట్లు చిటికెవేసి ముందుకు నడి
చాడు నేను ఫాలో అయ్యాను గుడ్డిగా

ఆమె వెనకచేరాం చంటి సరిగ్గా
ఆమె వెనక కూర్చున్నాడు నా శరీరం
మూడున్నర టిటిబ్ కి అంకితం చేసి
మౌనంగా కూర్చున్నాను మౌనంగా
చూస్తున్నా

చంటి గొంతు సవరించాడు దగ్గి
ప్రారంభించాడు

“నల్లకళ్ళజోడు ఎవరు ధరిస్తారో
తెలుసా;

నేను ఈ కొట్టలేదు-ఈ మాదిరి ధోర
ణికి నా సహకారం ఉండదని వాడికి
తెలుసు ఆమెకు వినబడేలా గోడనో
పినిమా తెరనో ఉద్దేశించి వాగడంప్రారం
భించాడు

‘నల్ల కళ్ళజోళ్ళు ధరించేది ఎవరో
తెలిసా రాజకీయ నాయకులు పారిశ్రామిక

వేత్తలుబడావ్యాపారస్తులు క్రీడాకారులు
ఎచ్చెట్రా ఎందుకు వాడుతారోతెలుసా;
అదో బ్రీక్కులే! పెద్దవ్యూహం తమ
ఎత్తుగడ ఎదుటివారికి తెలికుండా సంతో
షం దుఖం ఎదుటివారి మాటలకి రియా
క్షన్స్ కనిపించ నివ్వకుండా తీసుకునే
జాగ్రత్త కళ్ళలో బిజినెస్ ప్రొడక్షన్
వివరాలు అమ్మకాల గ్రాఫులు ప్రదర్శించ
కుండా కళ్ళకి అడ్డంగా ముసుగు;
ఆగాడు

నేనే ఆ అమ్మాయినయితే—షట్టప్
అని అరిచేవాణ్ణి ఓరగాచూస్తే ఆమె
మొహంలో కోపంలేదు పైగా పెదాలు
అదుపుతప్పి విడివడి చిరునవ్వు జార
విడిచాయి ఎంతలోకువ చంటికి ఆలం
బన దొరికింది ఆ చిరునవ్వు దొరక
పుచ్చుకొని యింకా ఎగబాకాడు

ఎవరై వుంటుందిమె! పొలిటీషి
యన్ కాదు పారిశ్రామిక ఆ చార్టులో
మనిషికాదు సినినటి అయుంటుందా,
ఉహూ పినిమావాళ్ళకి నల్లద్దాలెందుకు
వాళ్ళు సహజంగా నటించగలరు నల్ల
ద్దాలు లేనంత మాత్రాన ఎవరికీ దొరికి
పోరు”

ఈసారి ఆమెనవ్వు మరింత విస్తృత
మయింది పలువరుస లైంలైట్ లో
తళుక్కుమంది అంతలోనే వ్యర్థమైన
పెదాల బిగింపు

ఉహూ కళ్ళజోడుతోచే పుట్టింది
కాబోలు ఎండయినా మబ్బయినా
ఎప్పుడూ కళ్ళజోడేనా; గీర కాబోలు”

“ ‘నవ్వలేదు మౌనం;
‘ఫాషన్ కాబోలు

మృకం ప్రేమిణి పెళ్లి చేసుకున్నామని
చెబుతా గాని మరినువ్రాశ్చమరం

చేయించుకుంటానా
దిటివ్.

మౌనంకాదు కొంచెం కోపం:
వల్లెటూరి బైతు కాబోలు

కోపం కొంచమల్లా పెరగ

నారంభించింది

ఇంతవరకూ వెనక్కి తిరగలేదు
కోపమైనా—కసీసం కళ్ళుచూపి ప్రద
ర్శించలేదు ఎంతక్షమ ఇంత సహనం
పనికిరాదు నేనయితే వాడి దంతవరి
అంతు చూసేవాణ్ణి

“ఆ దొరికింది క్షా గుడ్డిది కాబోలు
అన్నాడు

ఆమెమొహం వివర్ణమయింది పెదాలు
కంపించాయి మనసు భగ్గుమందేమో
మనిషి ఊగిపోయింది

చివుక్కున తిరిగి నిలబడి
చక్.

మని కళ్ళతోడు తీసింది చంటిని
చూసి అంత కోపంలోనూ కన్నుకొట్టింది
ఆశ్చర్యం

జ్యోతి

చంటి సీట్లోంచి లేచాడు
మళ్ళీ కన్నుకొట్టింది మరోసారి
మళ్ళీ మళ్ళీ పది సెకన్లలో సుమార
పదిసార్లు కొట్టింది

ఎవరు గుడ్డి; కళ్ళుండీ నువ్వుగుడ్డి
నాకేం బంగారంలాంటి కళ్ళు కాకపోతే
నరాల బలహీనతకొద్దీ ఈ అలవాటు; ి
లాంటి పెధవలు గుండెలు పొడుచేసుకు
అపార్థం చేసుకుని పీకలమీదికి తెచ్చుకు
వాళ్ళేగానీ— పాపం ఏదో అలవాటు
అని సరిపెట్టుకునే దెవరు; సానుభూ
చూపే దెవరు; అందుకే ఈ కళ్ళతోడు
అని అరిచి తిరిగి కూర్చుంది

చంటి అప్రతిభుడై పోయాడు
నేను శభాష్ అనుకుంటుంటే హడా
విడిగా హాల్లో లెట్టారేపి అసలు పినిమా
ప్రారంభించారు

అప్పుడు అనుకున్నా ఆమెకళ్ళతోడు
పెట్టుకుంది మగవాళ్ళకి భయపడికాదు—
జాలిపడి అని

□□